

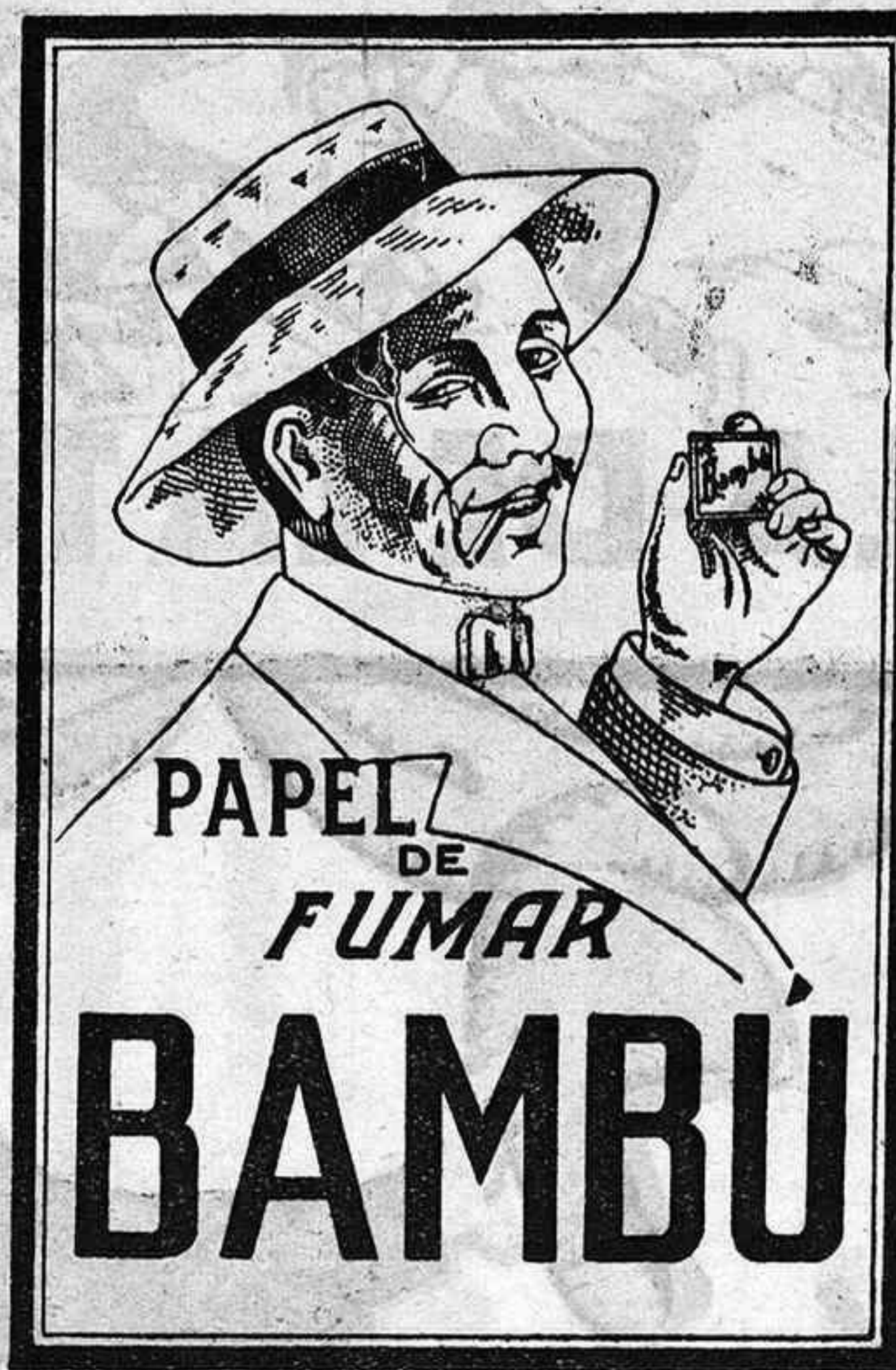


# L'ESQUELLA DE LA TORRATXA



Quando yo gobierne.

Gil Robles.—Don Ale, diu que ell no mana, però qui el fa moure sóc jo, com podeu veure.



**VIES URINARIES**  
**Impureses de la sang-Debilitat nerviosa**

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

**Medicaments del Dr. SOIVRE**

**V. e. urinaries:** *Le iorragia* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrífts prostatitis, orquítis, cistitis, gota militar, etc.* de l'home, *vulvítis, vagínitis, metrífts, uretrítis, cistítis, anexitis, fluxos,* etc.; de la dona per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Catxets del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. **Venda: 6'60 ptes. calxa.**

**Impureses de la sang:** *Sífilis* (avariosis), *eczemes, herpes, úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions, escrofuloses, eritemes, acne urticària,* etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la enven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronscos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. flascó.**

**Debilitat nerviosa:** *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes, espermatòrrica,* (pèrdues seminals), *cansament mental, pèrdua de la memòria, mal de cap, debilitat muscular, fatiga corporal, tremolors, palpitations, trastorns nerviosos, de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. **Venda: pessetes 6'60 el flascó.**

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA.— Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficines Laboratori Sókatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona,** rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenrotllament, tractament i guariment de dites malalties.

**FEROTYL**  
 Especific de l'  
**ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)**  
 (MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt efícaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulasa de les glàndules intersicials. Producte piuriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fòsfurs, ni cantárides, ni cap altre medicament excitant.

**PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOPRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS**

Laboratori Farmacològics del Dr. W. Dutrem  
 Alt de Sant Pere, 50 - B A R C E L O N A - Telèfon 18631

**Preu: 21'75 ptes.**



## CRÒNICA

### Temps difícils



UI dubta que vivim temps difícils?

I qui dubta que els temps difícils exigeixen governants d'un tremp excepcional i homes d'una moralitat política absoluta?

Però es dona el cas desconcertant que precisament són els temps polítics difícils els que més improvitzen els homes i els que més donen pas als agosarats.

El poder no és govern: és treure'n el que es pot. L'elecció no és suficiència: és una cadena de zig-zag, polítiques que comencen al casinet, segueixen en el grup i acaben en la candidatura.

La marejada política dels actuals temps, ve, en bona part, d'això. La guerra va madurar l'època; el capitalisme ha fet fallida, sense que li hagi estat trobada la substitució. Semblants substitucions ni poden ésser immediates ni s'improvitzen. El món, en aquestes circumstàncies, necessitava governants dels que deixen solc. La seva mancança ha estat substituïda per l'ascensió del Dictador.

Una dictadura no pot arranjar res definitivament. Apuntala el què s'afana. Sembla solidificar, i sosté runes. Funcions heterogènies i de conglomeració impossible, han cridat la providencialitat d'un home. Hem de dir que el caos dels extrems populars els ha donat l'ajuda més eficaç.

Descomp'ada Rússia, que té una dictadura obrera, els països que intentaren la revolució han fracassat en el moment definitiu del triomf del proletariat. Citem el cas d'Itàlia. També a Alemanya fracassà la "Social Democràcia". A França les concomitàncies més extremes surten al pas d'una situació democràtica. En terres d'Espanya el republicanisme esquerrà s'esmicola i és Catalunya la qui ha d'eixir a posar el pit en l'esvoranc, previsorament d'una possible desfeta.

Causes? Arreu les mateixes, les vistes ja en l'intent de socialitzar l'Itàlia. Entre els homes autènticament socialistes hi entraren aquests homes que mai no han estat situats i sempre troben on situar-se. Arreu del món hi ha qui evoluciona estil Lerroux, i es tenyeix de roigs més o menys encesos, segons les circumstàncies. El roig d'aquests homes pot arribar fins al rosa pàllid. Què fan semblants polítics a la política? Viuen i entrabanquen; porten l'intriga en el si dels partits; fraccionen i tornen a fraccionar;

donen tònica tèrbola general als altres; juguen a fer visible la seva incapacitat; avantposen les seves concupiscències a tota conveniència general; donen pas als paràsits i obren camí als urgits; convencen als entroncats que la política es trampolí fàcil per a pujar a manar: senzill afer de sort i de gossadia.

El Dictador és l'agosarat, el qui trona per damunt els altres. Quan el camp és abonat, i a punt per a les dictadures, treuen el cap una dotzeneta d'aspirants a Dictador. Però després una necessària aglutinació de forces, i el to estrident que ha d'emprar el qui aspira a manar es redueix a un, amb els corresponents adherents, prometedorament qualificats de segons, tercers i quarts de la dictadura.

Hem esmentat el camp abonat. Qui l'ha abonat? Precisament els enemics de l'adveniment dels règims de força. Els moments actuals estan preparats pel descontent. La crisi s'extén mundialment, aquesta crisi s'agreuja més o menys en determinats països. El poble la sent enferotgida i en rep directament les conseqüències. A qui ha de demanar ajut? Als seus governants. El contacte de governants i poble es fa amb hostilitat. Els uns demanen urgits i els altres lluiten amb l'impossible. Mentrestant el Dictador espera a l'ombra i promet. Sap que després no podrà ésser-li exigint cap compliment car els Dictadors són sords i no escolten. Igualment sap que després podrà fer emmudir la veu popular, que avui es pot aixecar encara drete i soncra com un crit. Però l'adveniment de la dictadura va madurant arreu, els pobles no volen saber res del callar futur i el pitjor polític s'entronitza damunt la mediocritat dels qui donen el to — parlem generalitzant, — als partits polítics.

Culpen de l'estat mundial de coses, al polític que no ha estat a l'altura, o al polític que s'ha deixat entrebancar per la rocalla politiquera, excessivament abundosa en els nostres temps. El poble ha vist el desgovern dels homes dels temps dels homenatges, i ha cregut impossible l'endegament justicier que cal. Els polítics dels nostres dies, per ésser eficaços, haurien d'ésser fermes de capacitat, de moralitat i de voluntat. També haurien d'esbandir de vora seu el qui els obstaculitza. La democràcia no ha fracassat. Es que encara no hi ha homes, o molts pocs, aptes per a utilitzar-la. Temps que haurien d'ésser pilotejats per homes heroics accepten, per fracàs d'uns, la disciplina de l'emmu-dir que se'ls vol imposar. Fa pocs dies que Lluís Campanys ha dit unes paraules que marquen bons camins.

"Hem de procurar no contribuir al descrèdit ni a la ineficàcia de la democràcia. Obres! Obres! Obres!"

Que el demanar *obres* no entri també a formar part d'un programa de paraules!



### VOSTES FAN MOLTA BROMA?...

En el nostre número passat fèiem referència a un "Comissario Jefe" de la Comissaria d'Ordre Públic, el qual va manar a un subordinat que li fes una "distància". Volia dir instància".

Un amic ens motejà de fantasistes. Altre, d'exagerats. Altre ens digué que fèiem molta broma. Pocs cregueren la nota.

Doncs bé, avui en donem un altra, tan certa com la primera. Es tracta d'un certificat lliurat per l'alcalde de Barri del Districte 7.è I el certificat diu: "N. N., no se halla en mi "embarcación". Vol dir demarcació. I l'alcalde de Barri signa i manifesta: "Para que cueste".

Sembla impossible, veritat? Doncs és cert, certíssim!

Amb gent així és possible una autèntica democràcia?

### AQUESTS MADRILENYS...

Els setmanaris i les revistes madrilenyes fan les delícies de la nostra colònia murciana i dels seus afins. A Barcelona es vene i es van a vendre molt.

Un d'aquests setmanaris publicava la setmana passada un "entreviu" d'un seu redactor amb el "famoso bandido" "Pasos largos".

En el reportatge es parla d'un altre lladregot, al qual van donar garrot ja fa anys, anomenat "El Zamarrà".

Doncs bé, en el mateix reportatge es publica una foto del reporter, el qual, segons el gravat, parla amb el "Zamarrà", que ja fa temps que és mort.

Segurament que es deu tractar d'un redactor espiritista. Com, si no fos així, hauria lograt fer-se fotografiar amb un mort que sembla viu?

El poeta García-Lorca té tema per un nou poema.

### ELS NOSTRES DIPUTATS HAN PARLAT DEL TEATRE CATALA

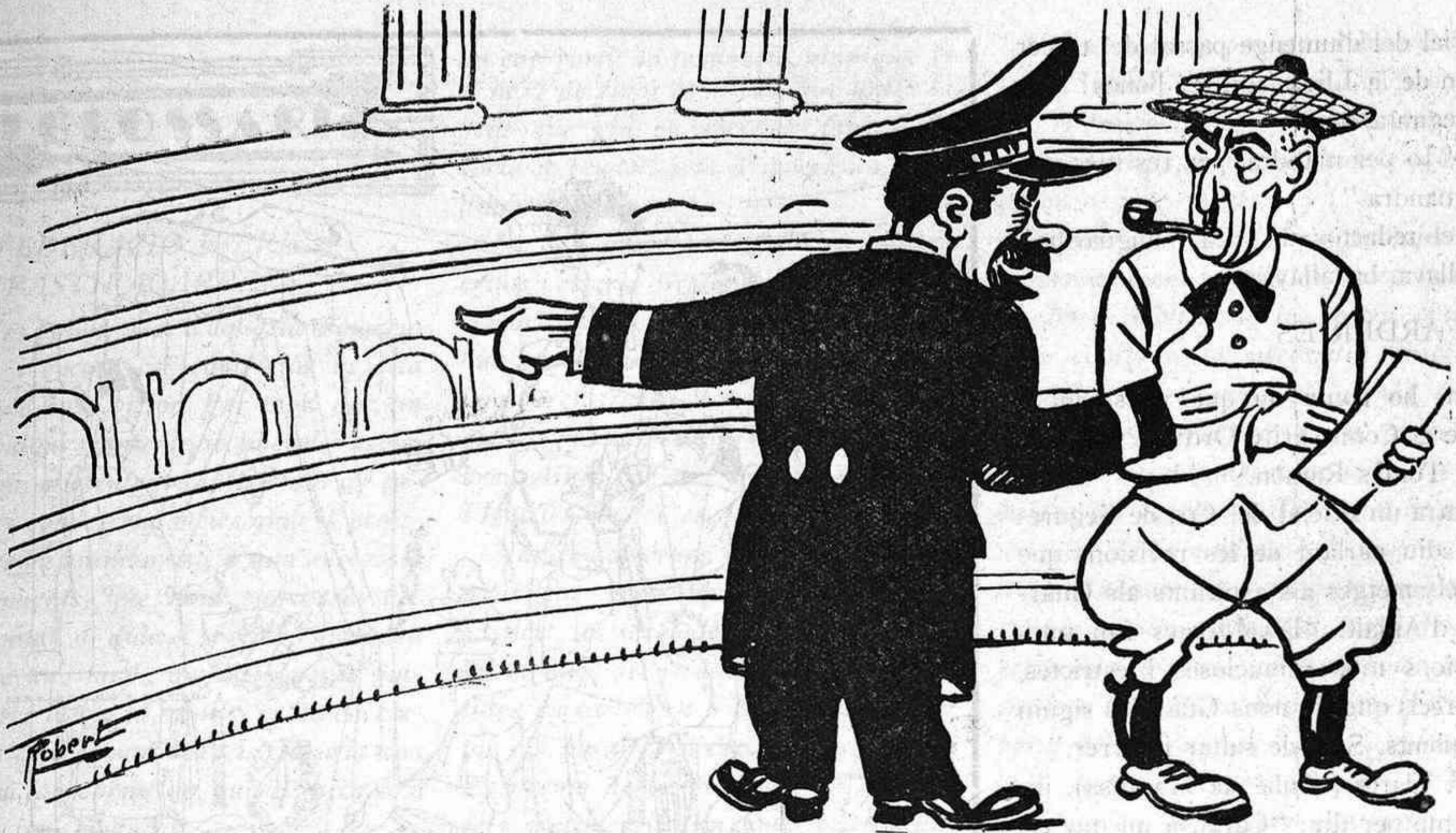
El senyor Comorera creu que s'ha de fomentar el Teatre Català. Un sentit d'humanitat no li escauria malament. Crec que amb el senyor Comorera ens entendriem respecte el nostre teatre.

El senyor Tauler opina que s'ha d'estimular el públic amb representacions teatrals que plaguin als seus sentiments — "artístics-literaris" —, sense que això vulgui dir que no s'hagi de fomentar la sana alegria del poble que treballa i sofreix.



### La Barcelona que treballa.

I encara hi ha qui parla del jornal de les vuit hores.



### Al Parlament.

*El ciceró.*—Aquests eren els seients dels diputats de la Lliga K. Talana.  
*L'anglès.*—K. K. Talana? Curioso... curioso...

El senyor Romeva creu que si avui tinguéssim un Guimerà, un Iglésies, un Ramon Ramon Vidales i un Emili Vilanova, tornariem a tenir magnífiques temporades de Teatre Català. Assegurem al senyor Romeva que avui no seria possible que sorgissin ni un Emili Vilanova, ni un Iglésies, ni un Guimerà.

Els nostres Diputats, des del senyor Soler i Bru, al senyor Puig i Ferrater, passant pels senyors Mora i Balart s'han pronunciat a favor del nostre teatre...

Però passa una cosa molt especial amb el Teatre Català, tothom l'estima, tothom el creu necessari, però tots plegats a parlarne... i a casa...

#### UN QUE VE DE RUSSIA

—“Què tal Rússia?” — li preguntem.

—“Meravellós viatge!” — contesta el viatger. — “Vaig poder parlar amb Stalin.”

—“Ah, sí? Què et va dir?”

—“Vaig preguntar-li la seva opinió sobre el senyor Cambó. El que em va estranyar, però, es que Stalin ignorés que el senyor Cambó fos al món, i que conegués, per altra part, l'existència de l'anarquista de Terrassa.”

#### EL PERIODISTA DUCH SALVAT

El periodista Duch Salvat dorm

tranquil en un dels passadissos del Parlament Català.

Dorm enfonsat en un silló dels flonjos...

Sonen els timbres que reclamen la presència de tothom al Saló de Sessions.

—“I en Duch Salvat?” — fa un dels periodistes—. “Cridem-lo!...”

—“Deixa'l dormir” — respon amb rapidesa un dels companys—. “En aquests moments Duch Salvat reposa... I nosaltres també.”

#### LES REFORMES DEL SENYOR VACHIER

Dissolució de la Guàrdia Municipal muntada. Tanta patxoca com feia a les processons!... Imminent protesta del gremi de les especialitzades en Guàrdies de cavall.

Obligació que el Cap de la Guàrdia Urbana, senyor Ribé, faci servei i vesteixi uniforme.

Aquesta darrera reforma és cruel. El senyor Ribé, segueix dintre l'Ajuntament i vestit de paisà, essent el Petroni dels seus bons dies. Imminent protesta de tots els que sentim l'agredolç del record i de l'evocació.

#### JA QUE HEM PARLAT D'EN VACHIER...

Ja que hem parlat d'en Vachier hem

de constatar que en els seus intents de reforma el senyor Vachier ha estat una víctima de la Lliga.

La Lliga, amb aquell jesuïtisme que li és peculiar li ha atribuït mesures que el senyor Vachier mai no ha pensat pendre, com la de la portada de fulles a domicili.

—“Sóc l'home més calumniat i més incomprès del Municipi”—, deia el senyor Vachier a un que l'escoltava. —“Figureu-vos que l'endemà mateix del meu homenatge vaig poder oir un guàrdia que deia: “Ves si en lloc d'estimbar-se el rei dels belgues no es podia estimbar el nostre butxí!”

—“Butxí, i tot!”— feia el senyor Vachier mentre sacsejava suaument la seva faquímica cabellera.

#### ELS TRES DIARIS DE LA LLIGA

La Lliga Catalana compta amb tres diaris: “La Veu del Vespre”, “La Veu de Catalunya” i “La Vanguardia”.

Llegeixen l'editorial avantguarder del diumenge passat: “Abolició del Parlament. Govern de Força”, etc.

Era ahir quan un redactor de “La Vanguardia” que fa informació al Palau del Parc de la Ciutadella es declarava feixista i desitjós de l'abolició del Parlament.

—“Per què creus que les idees de Gaziol altra vegada exposades en l'e-

ditorial del diumenge passat del tercer òrgan de la Lliga, són les bones?" — li preguntaren.

—“Jo per mandra, per res més que per mandra.”

I el redactor de “La Vanguardia” badallava, badallava.

XAFARDERIES

Ens ho conta un que va sovint a veure el Comissari d'Ordre Públic senyor Tomàs Ramon.

Entra un oficial del Cos de Seguretat i diu parlant de les revisions que fan els metges als aspirants als Guàrdies d'Assalt. “Els Metges fan unes revisions molt minucioses i estrictes. Es precis que els nous Guàrdies siguin corpulents. S'ha de saltar i córrer.”

En Claret (també de Manresa), interromp per dir: “Carai, a mi que els que em volen bé em deien que, en anar a Barcelona, tingués compte amb el saltar i córrer massa!”

EL SENYOR PEMAN I ELS MIRACLES

El senyor Peman, poetet casuistic i

sermonaire per devotes llangoroses, explicava l'altre dia a les seves ovelles

què cosa era un miracle.

—“Suposeu-vos — deia el senyor Peman que caieu sota d'un auto i l'auto passa sense fer-vos res. Què es això?”

Malauradament entre les ovelletes fidels del senyor Pemàn hi havia un mascle. Aquest va contestar per les ovelletes admirades: Això és un atzar!”

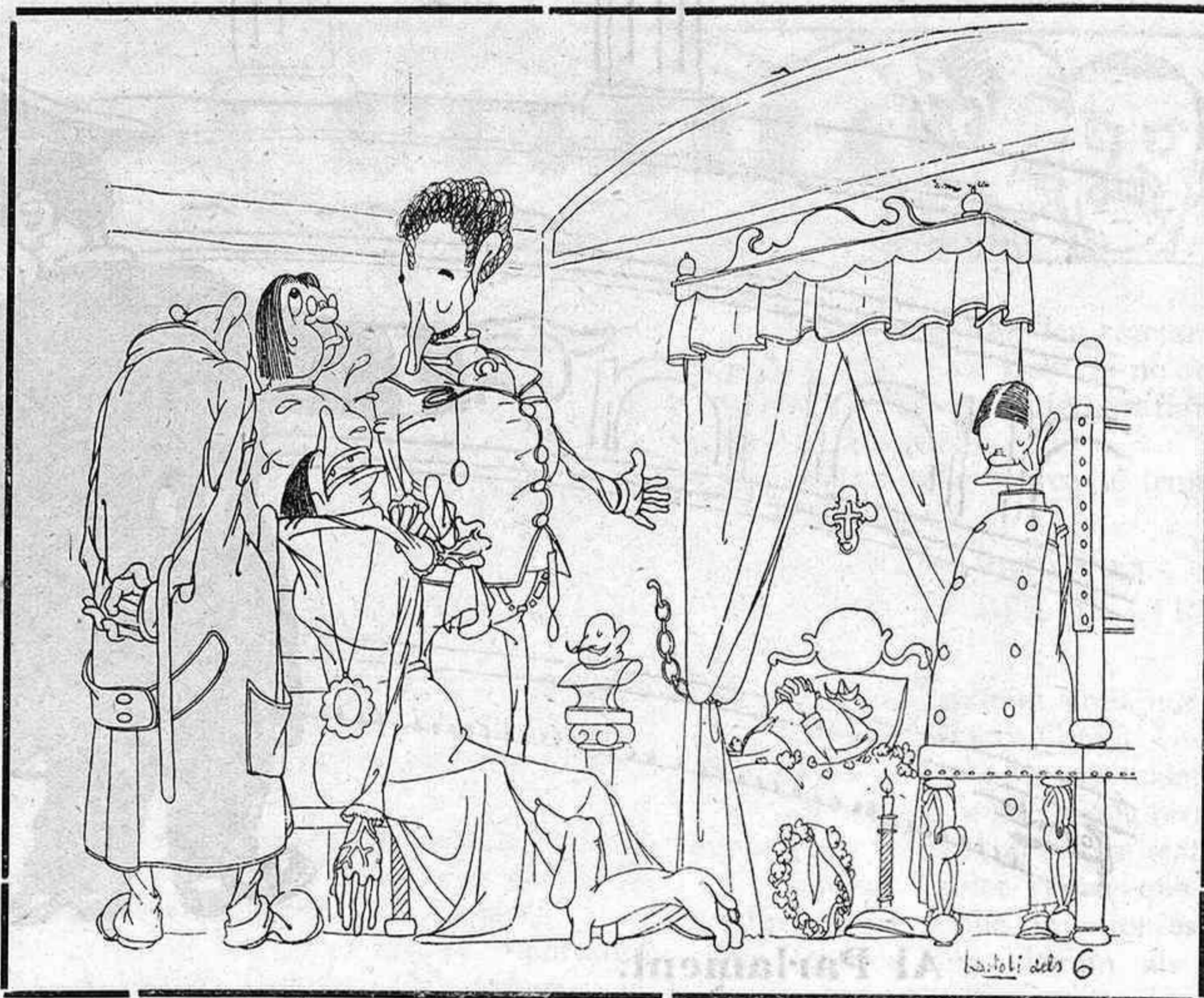
Torbació del senyor Pemàn. En refer-se insistí: “Suposeu-vos doncs, que caieu per segona vegada sota l'auto i en sortiu també sense cap dany. Què es això?”

L'homenot tornà a contestar per les ovelles: “Això ja es cort!”

Fou quan el senyor Pemàn s'acará amb l'interruptor i li digué aixecant un bon xic la veu: “I si la caiguda sota l'auto i el sortir-ne illés es repeteix per tercera vegada?”

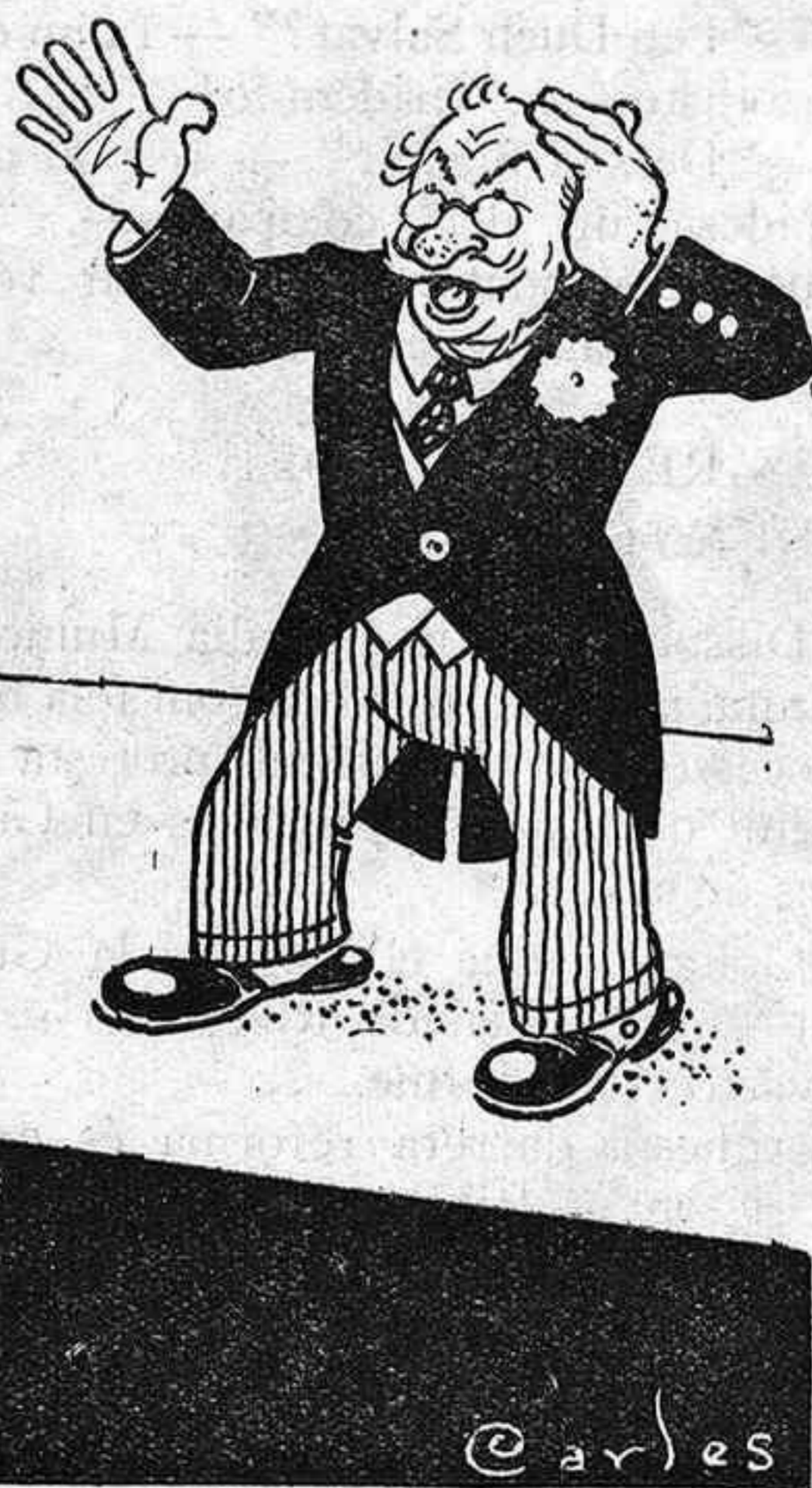
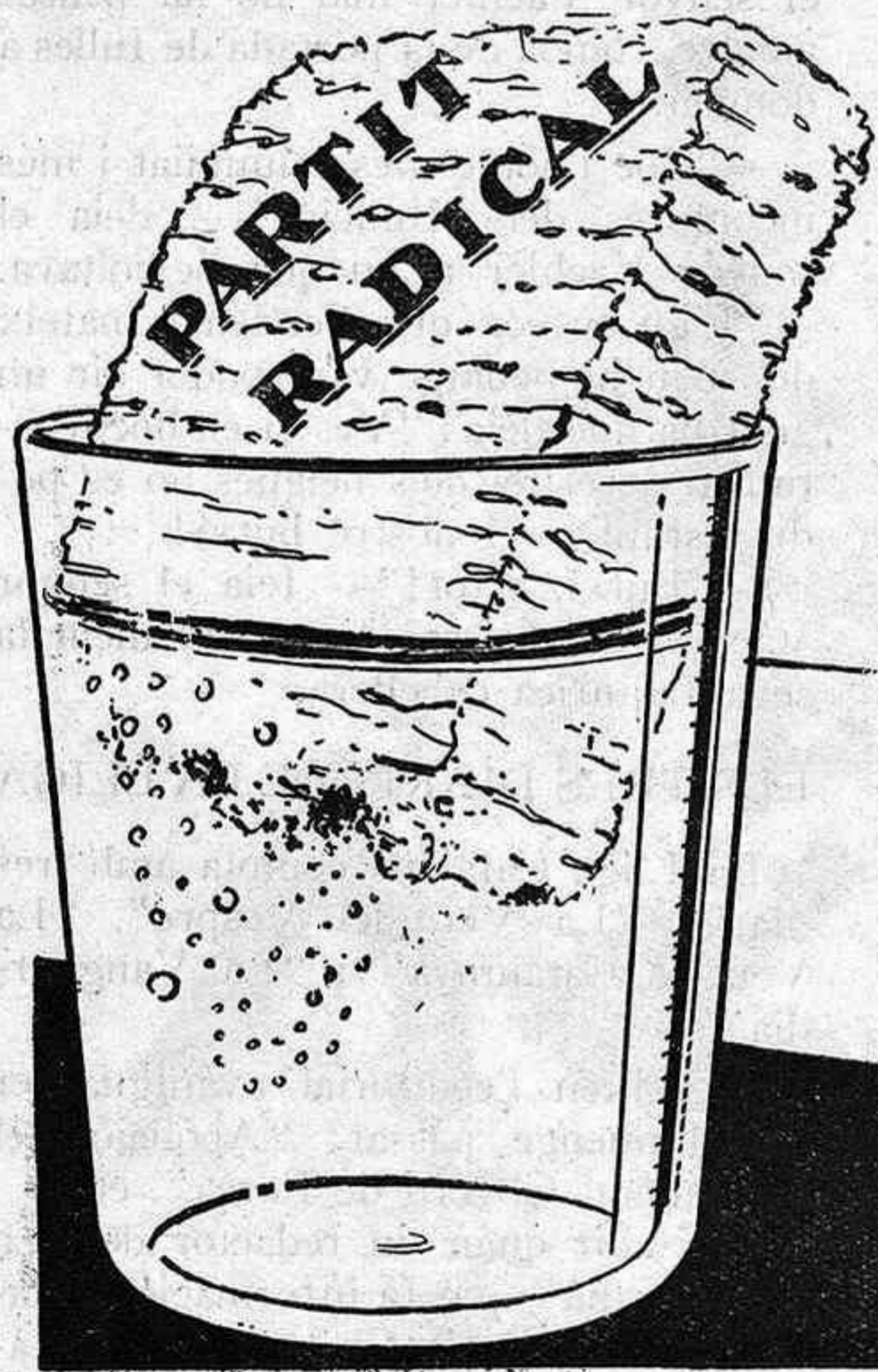
“Aleshores ja es afer d'entrenament” diu el pertinaç interruptor, deixant rellicar pels seus llavis una rialla.

Les devotes del senyor Pemàn esguardaven el descregut amb ulls de fúria.



La mort del metge.

Senyora, no es posi així, si ell n'havia mort a cabassos.



El Partit radical

Don Ale. Al partit, no hi passa res, (peró es dissol com un bolado.

## GLOSSARI

### CONFEDERACIO IBERICA D'EMPASTIFACARRERS

No es pot dir mai d'aquesta aigua no beuré, i encara cal completar la dita amb una cosa pitjor. Per molt que un hom vulgui mantenir-se liberal i aspiri a seguir alimentant l'intercanvi de generoses condescendències amb el pròxim, arriba un moment, o una successió de moments, que hom engegaria l'equanimitat a dida i prenent pel seu compte una tanda de brètols que pululen per la ciutat, tant si es diuen ciutadans com camarades, els clavaria una pallissa tan exemplar, que els cecs se'n farien fer romanços.

M'explico que un home a cop calent, dominat per la desesperació o enfollit per una injustícia, faci un disbarat. Són inevitables i de vegades necessaris, els estralls d'una revolta. El que no pot tolerar-se, i exaspera, són els atacs grollers a la civilitat, que no és privativa

de cap partit ni tendència, sinó que és el nexa de finor espiritual que uneix la gent que viu en societat, tant si és societat feudal, com democràtica, com llibertària.

Jo, que arribaria a absoldre tots els crims i estaria disposat a compadir tots els delinqüents, seria inexorable i àdhuc cruel, amb l'idiota qui empastifa una paret, trenca els vidres d'un fanal, maltracta una bèstia o destrueix un arbre. Això vol dir que a Barcelona s'haurien de fer escarments terribles.

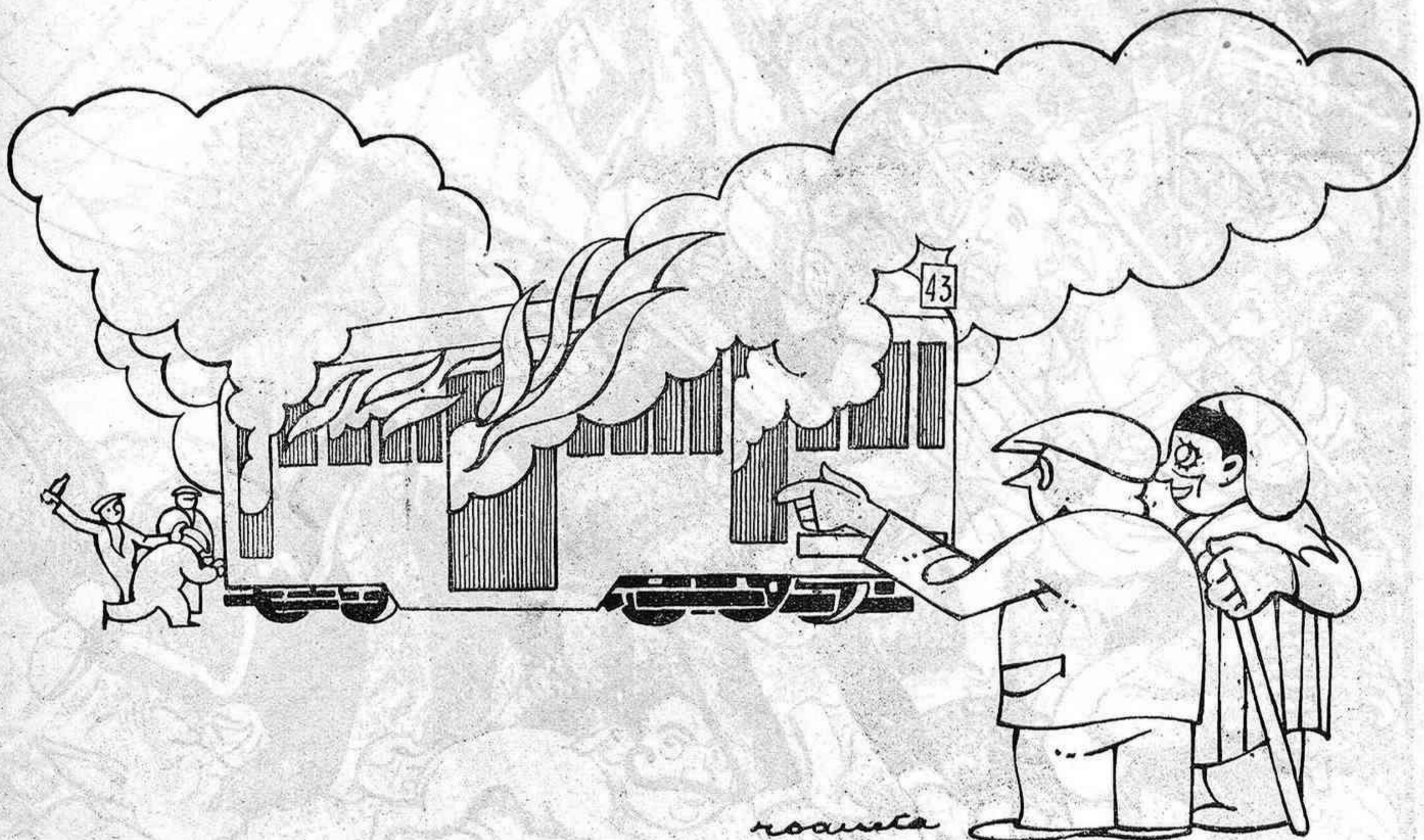
Només cal veure l'espectacle vergonyós que presenten les façanes dels edificis, les socolades dels monuments, les tanques del jardins públics, convertides en cartellera o cartipàs infamant on els putiners d'extrema esquerra i d'extrema dreta, confosos en un mateix sentiment infim, exterioritzen llur analfabetisme espiritual, més greu que llurs dejunis escolars, dels quals no en són tots culpables, amb aquestes inscripcions que van del "Biba el comunismo libertario"; "Obrero, no botal", als més novençans de "Viva España carlista" y "Arriba el fascismo".

Veient aquesta profusa i difusa literatura mural, hom comprèn el fanatisme, el tracoma i la poca-solta del terrorisme erigit com a sistema de propaganda o de combat.

Llegint els rètols de mangra o quitrà, subversivament puerils, que emporquen els llocs públics de la nostra ciutat, hom comprèn la necessitat absoluta d'escoles que ensenyin, i a més, eduquin; de la pràctica d'una gimnàsia civil que desentumeixi les inflors produïdes per la manca d'exercici de ciutadania; de l'abundància d'aigua, sabó, terra d'escudelles i fregalls que treguin la secular quiscària, castissament espanyola, brutícia encrostissada en el cos i en l'ànima de manta gent que ens parla dels ideals més purs i enlairats amb conducta i procediments propis d'una tribu de cretins allucinats pels miracles i per les delícies d'un paradís, laic o religiós, però de revista barata.

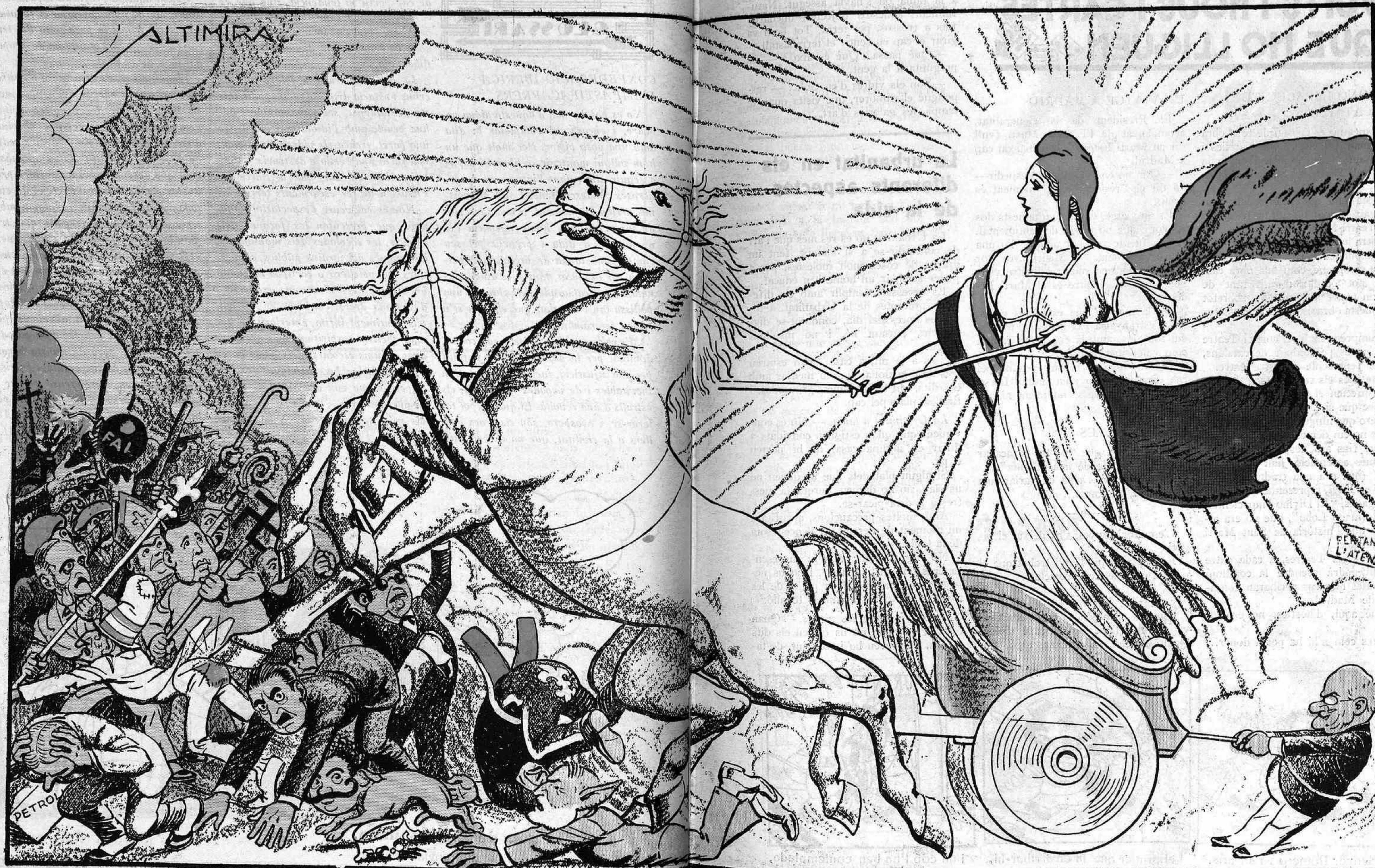
Hom pot ésser àcrata, feixista, creient o ateu, però sense perdre la dignitat de persona, dit sigui amb perdó de les bèsties.

PANICAL



### La nota de cada setmana.

- Un altre, tranvia incendiàt.
- Això ja sembla les Falles de València.



La República.—Per més obstacles que em poseu, els saltaré.

PERTAN A LA BIBLIOTECA DE L'ATENIU DE BARCELONES



# VUITS I NOUS I CARTES QUE NO LLIGUEN

## EL DIVINO IMPACIENTE I ELS CATALANS

A Romea no es cansen de fer l'obra d'en Peman... I els senyors catòlics i ben pensants, no es cansen d'omplir la sala del vell Teatre del carrer de l'Hospital.

Aquesta sala que aconseguix omplir-se gairebé mai, durant les temporades de Teatre català, les quals una darrera l'altra han estat un fracàs des que tenim República i Estatut.

Jo no comprenc, com una obra castellana, pot omplir durant tant de temps un teatre a Barcelona, sobretot quan aquesta obra és de tendències dretistes.

No comprenc tampoc, com el Teatre Romea no es pot omplir de catalans, quan s'hi representa el nostre teatre.

Es que tots els catalans són de dreta, i desprecien el nostre Teatre?

Jo crec que sí...

I espero que ningú no em contradirà, fins que no em demostrï el contrari.

Perquè fins ara, les obres que han tingut més acceptació, han estat "La Passió" (que era una traducció), que la Vila i en Davi, representaren un sens fi de vegades, "El Divino Impaciente" i "El Hermano Lobo", que no era altre cosa que l'història de Sant Martí de Provençals.

Aviat, en els Teatres, a cada entre acte, s'hi podrà prendre la comunió amb hòsties que ens arribaran consagrades de Madrid...

Perquè aquí, d'hòsties, no en donem...

I tantes com n'hi ha per a donar...

## UN VIATGE A MADRID

El President de la Generalitat, acompanyat de l'Estevet Martí (vull dir en Martí Esteve), han marxat cap a Madrid.

—Que no ens vinguin a despedir— ha dit el President—. El moment és greu...

Es un viatge, el que fan aquests dos senyors, que no té res de sentimental. "A la fuente voy por agua", diu una cançó castellana. "A Madrid voy por dinero", podrien cantar l'illustre viatger i l'altre... L'altre és el Martí Etcètera.

De la manera que estan les coses, no m'estranyaria pas gens que tornessin tots dos, amb la cua entre cames, com vulgarment es diu.

Ei! dic que tornessin, posant pel cas, que hi hagin anat amb "Ida y Vuelta". A veure si no faran ni per la fonda...

## NOVES CURTES

Lerroux diu que "no puede acabar su vida, cometiendo una villanía".

Té molta raó... s'ha de variar una miqueta el programa...

—o—

L'escultor Canyes, s'ha deixat el bigoti.

Es prega al que l'hagi trobat que el porti a casa del seu propietari.

—o—

Dimarts al migdia el ceramista Gol, va prendre l'aperitiu al cafè Colón. Quan en Gol va marxar, algú, féu

caure el vas i la ampolla que hi havia a la taula on s'havia assegut. Naturalment, aquestos objectes, quedaren fets a trossos, per terra. Tot hom va girar el cap en sentir el terrabastall.

—Què passa? Què és això? — es preguntava la gent.

—Són els vidres d'en Gol... — respongué el cambrer, que visita quan té temps, les galeries d'art...

## La urbanitat en els diferents aspectes de la vida.

La Urbanitat no es res més que l'art de contradir-se a si mateix, fent un grapat de coses molt molestes, per a poder semblar un home ben educat.

Es necessari complir amb els diferents preceptes de la Urbanitat, a totes les hores del dia, conduint-se dignament, parlant bé, i no insultant ningú.

Sols a la nit, a casa, quan estareu sols amb la dona, podreu menjar amb els dits, dir-se paraules gruixudes i tirar-se plats pel cap.

*La Urbanitat a taula.* — No és convenient que quan estiguen convidats a dinar en alguna casa, us hi porteu el pa.

Si algun plat dels que us donen no us plau, no ho digueu, perquè la mestressa podria picar-se.

Amb moltes precaucions, aprofitant un moment de descuit, el llenceu sota de la taula.

No digueu mai: doni'm un escudradent que ja li tornaré, i no us netegeu les sabates amb la punta de les tovalles. Això es fa amb el tovalló.

*La Urbanitat en les visites.* — Quan estareu de visita no us figureu els dits al nas, ni proveu bo i escupint, de ta-



El Senyor Romero va a París.



i el primer que fa en arribar-hi, és visitar la Torre Eiffel



i un cop l'ha ben contemplada, s'en va al restaurant a dinar.

par un ull al retrat del "tío Venanci", el qual fa cara de burro, i està penjat a la paret.

Si e's nens de la casa us molesten, i volen buidar-vos un ull, o fer-se pipí a sobre els vostres genolls, somrigueu, i no n'escanyeu cap al davant dels seus pares. Això podria refredar la vostra amistat. En passar pel corredor, dissimuladament, n'agafeu un, i si la casa que visiteu és un quint pis, el tireu pel cel obert, i no us en preocupeu més, que la portera ja avisarà la família.

*La Urbanitat en l'agonia.* — Quan aneu a visitar a un moribund, no digueu mai a la família allò que "a cada puerco le llega su San Martín", ni tampoc preguntareu a la esposa o a la mare del malalt, si és veritat que el Mariano està fent l'ànec.

En entrar a la cambra del malalt, no li digueu pas, que sols es mor una vegada. Si el moribund no us coneix, digueu-li que veniu a retornar-li 50 pessetes que us va deixar, i això el deixarà bastant animadet.

Si el que aneu a visitar és un oncle ric, ja podeu dir-li sense por: "Vostè ens enterrarà tots..." i esteu segurs que no deixarà de fer-ho...

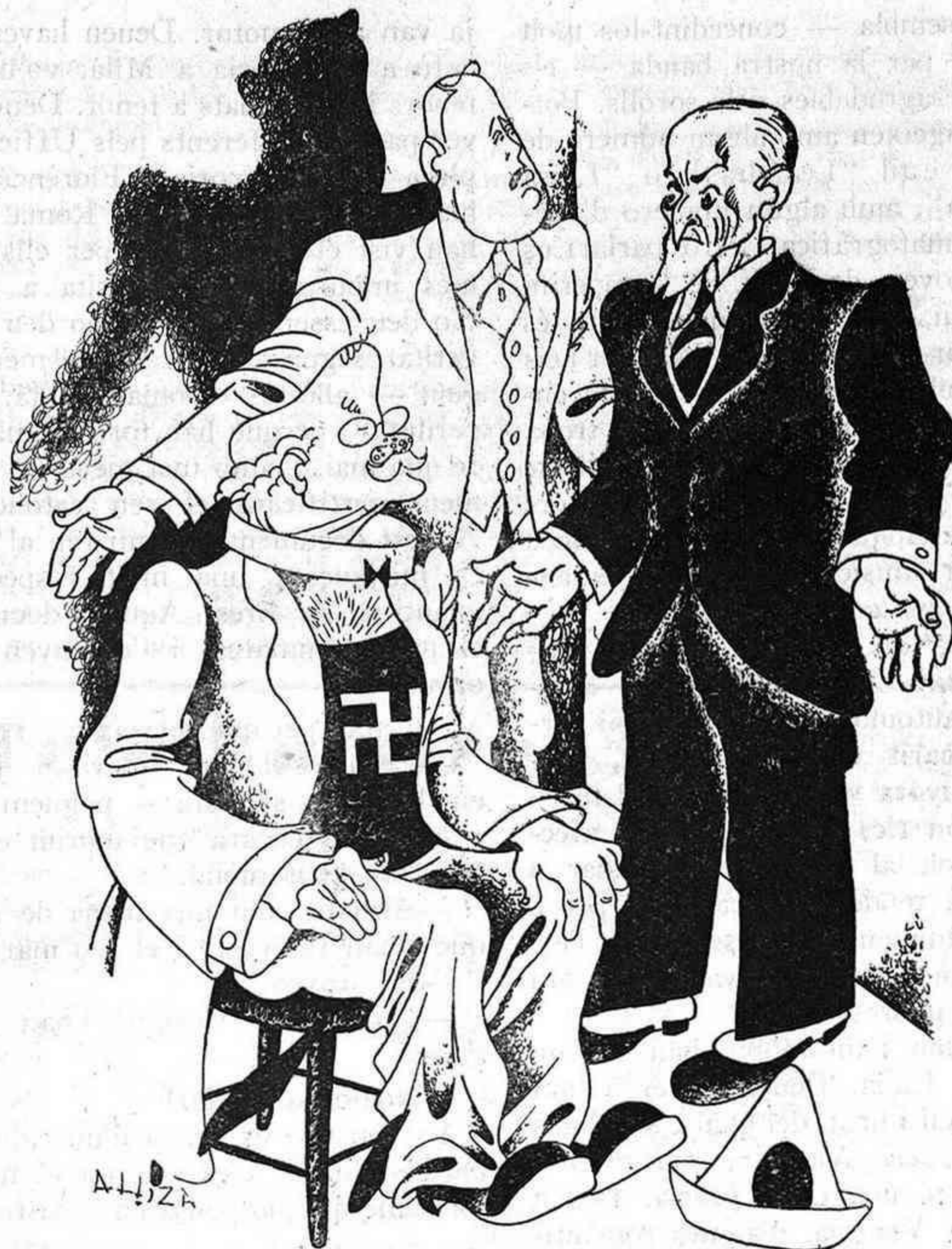
El dia de l'enterrament, després de pronunciar la frase ritual de: "Ha quedat molt bé, sembla que dormi, direu tots compungits: "Es allò que diuen... tots havem de fer el mateix... La mestressa, si sap la seva obligació, arrencarà un plor, farà quatre gestos teatrals, i tots els presents, bo i mirant-la es diran entre ells:

—No està pas malament... encara fa goig.

I el mort, filosòfic, pensarà:

—El mateix pensava jo... Però fins ara no descanso en pau.

ANEM DELS 6



### El pròxim govern Lliga - C. E. D. A.

Gil. — Així fareu cap del govern a Don Lacandru.

Cambó. — Sí, farà d'agost, el qui rep les bufetades.

## PASSANT

EL XOFER NO CAL QUE VAGI AL CEL

Uns amics nostres — habitualment prodiguem massa e' nom d'amic i el donem al qui tan sols és un ximple conegut — han fet un viatge a Itàlia.

Són gent rica: tenen una fàbrica de no sabem què, no sabem quin negoci. I tenen accions — que gairebé sempre són males accions — d'alguna Companyia, làmines de l'Estat, compte corrent en dos o tres Bancs, abonament al Liceu...

Això del Liceu mereix paràgraf apart. No és que els agradi la música,



Com que el Sr. Romero no sap el francès i vol menjar bolets.....



dóna un dibuix al cambrer per indicar-li de què es tracta.



I en efecte, el cambrer en lloc de bolets li serveix això.

que els sembla — concedint-los molt nosaltres per la nostra banda — els menys desagradables dels sorolls. Potser transigeixen amb algun número de sarsue'a, estil "Leandras" o "Luisa Fernanda", amb algun número d'òpera cinematogràfica. Però parlar-los de Beethoven, de Bach, de Comperin, de Chopin, de Haydin, de Mozart, és com parlar-los de la lluna. Wagner i els russos, sobretot, els fan venir un ensopeïment mortal; però la gent troba que és molt distingit anar a aborrir-se al Liceu — on els veritables senyors són al pis cinquè—, que anar al Liceu a escoltar música sàvia sense entendre-la és una cosa "chic".

Ja no cal dir que aquests amics nostres — això d'amic és un dir — també tenen automòbil. Un automòbil perquè el marit vagi al despatx, perquè la senyora vagi a prendre el te — perquè són rics la senyora s'ha afecionat molt al te —, per a anar a festes i a tendes, i, finalment, per a anar els diumenges a l'església: a l'església d'un déu que anava a peu i era amic dels pobres.

Ara, amb l'automòbil, han fet un viatget a Itàlia. Deuen haver visitat Nàpols, vell i brut, del qual els italians diuen: *Vedere Napoli e poi morire*, cosa que té una certa gràcia. Deuen haver vist Venècia, d'aigües romàntiques i pudents amb les gòndoles que

ja van amb motor. Deuen haver pres cafè a la Galeria a Milà, voltats de tenors i aficionats a tenor. Deuen haver passat indiferents pels Uffizzi i la plaça de la Senyoria a Florència. Sabem segur que han anat a Roma. I que han vist el Papa. Això per ells és el més important de la visita a Itàlia. No deu ésser veritat — no deu ésser veritat segons per a quina mena de gent — allò de "Roma veduta, Sede perduta", perquè han tornat amb més fe que mai. I amb una mena de document certificant el seu catolicisme. Aquest document l'adquiriren al Vaticà mitjançant una molt respectable quantitat de lires. Aquest document el tenen emmarcat i l'ensenyen amb orgull.

—I això per què serveix?

—Perquè el meu marit i jo — ens ha dit la senyora — poguem anar a la gòria encara que morim en un accident d'automòbil.

—Així és com una mena de segur que s'han fet vostè i el seu marit.

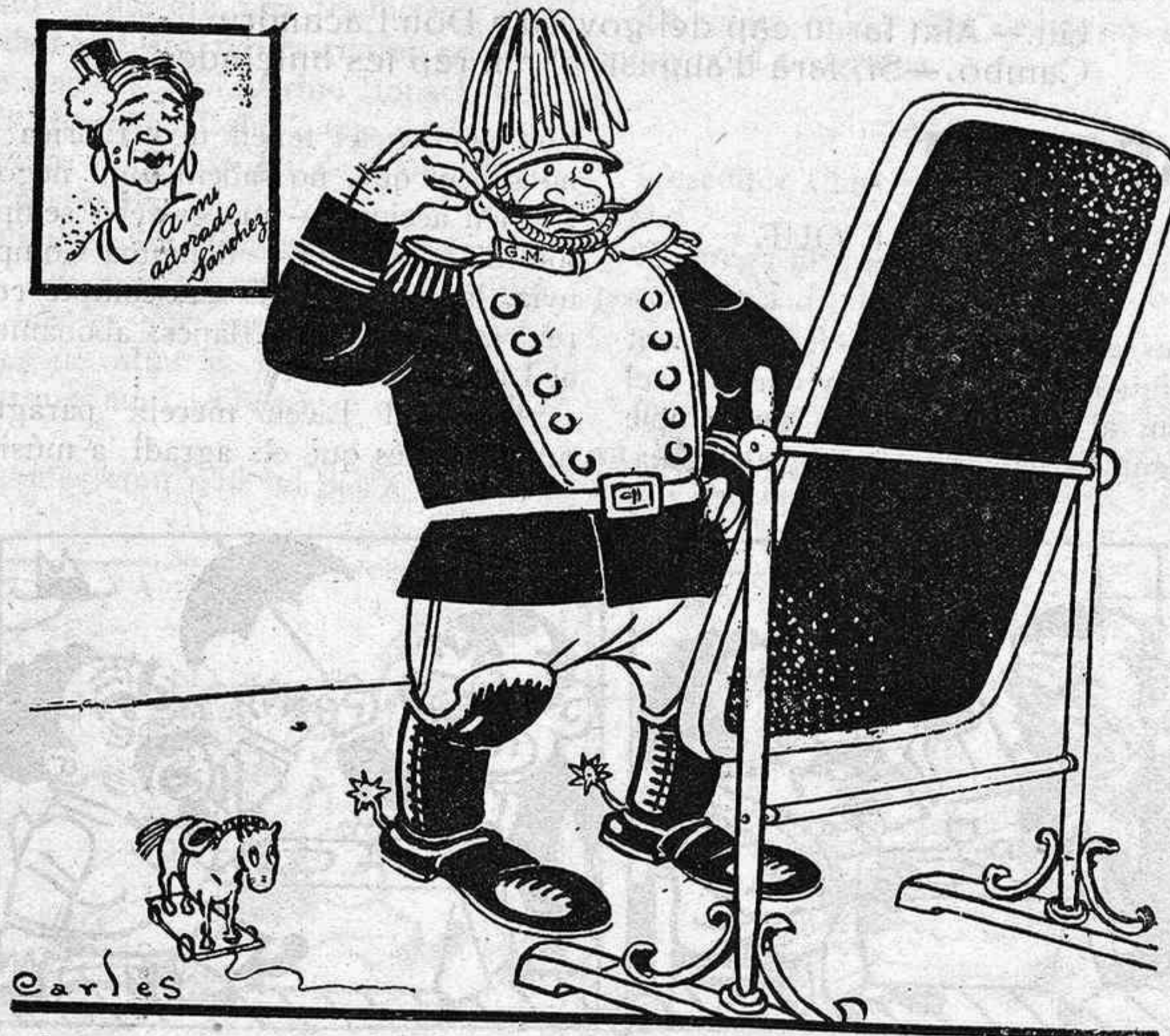
—Sí, senyor.

—I el xofer? També l'han assegurat?

—No! el xofer, no!

Es veu que es tracta d'un catolicisme ben sincer. I es veu que és un catolicisme que no pensa en el xofer.

#### QUIRZE DE BESORA



#### La supressió dels guàrdies muntats.

—Quina llàstima que m'hagin tret tant de goig i tantes conquestes com feia.

## FITXES

### "SALDOS. OCASIONS"

El gramòfon de la porta mastega un tango.

Entrem a la gran sala de la casa: "Saldos. Ocasions"

Música damunt les desferres. Deu boques verdes aboquen els encenalls d'unes musiquetes, primes com una fullola, lleugerament ribotejades.

Sentor de pols, una pols netejada, a punt de caure a'tra vegada sobre les coses i emprendre nou vol.

Cadaires, co'umnes, armaris, cortinatges. Bric-a-brac d'un coure pujadíssim. Prismes venecians degotats per làmpades tintinàries. Reflexos dormits damunt de coixins improvisats. Paisatges, cadàvers enfonsats en els nínxols de les motlures. Divans. Paravents híbrids, amb ocells que desitgen volar vers el Japó. Llits sense veu d'oferiment. Rellotges amb la ganyota d'una hora que els punxa la immobilitat. Miralls entelats com ulls amb cataractes. Cristalleria diversa i agrupada com un col·legi d'orfes.

De sobte trobem la sorpresa: un gos un gran gos de Terranova, dissecat i solitari, que sembla fer un esforç per apropar-se a un mirall, desitjós de trobar la companyia de la seva pròpia imatge.

D'on ha sortit aquest gos i com ha anat a parar a la tomba de: "Saldos. Ocasions"? Quin amor el feu dissecar i quina indiferència el llença? Qui el pot recollir altra vegada i a quina decoració pot ésser destinat?

Els infants hi troben una realitat que no és de joguina. Els pares temen el contagi d'aquell pèl ros que es va descaragolant, humit d'una mort lenta. El públic somriu davant l'estirabot d'un gos dissecat, que sembla ficat dintre el xarop laxant dels tangos.

Quí seria capaç de batejar el gos amb un nom nou, nom que no li faria moure el cap ni brandar la cua? Quí seria capaç d'estimar vivament aquella supervivència freda, sense llavins ni moviment?

Els ulls de vidre del gos dissecat esgarden amb una fixesa d'angoixa. Troben definitiu el cementeri d'objectes esperançats, ells que no poden tenir cap esperança?

Les deu cançons barrejades que surten de les deu boques verdes es caragolen com uns nuvolets fumejants a l'horitzó del fossar sense xiprès, que és la gran sala de la casa de "Saldos. Ocasions".

### EL DARRER LLIBRE DE VIRGINIA WOOLF

El gos dissecat de la gran sala de la casa: "Saldos. Ocasions", ens ha recordat un altre gos: el gos d'Elizabeth Barrett Browning, heroi del darrer llibre de Virginia Woolf: "Flush, a biography".

Aquest gos, ja desaparegut—ben al revés de l'altre,—té un un nom que perdura: "Flush". El "Cocher spaniel" de la poetessa anglesa té una vivor de record, una evocació que mai no portarà el de Terranova de la casa de desferres.

Virgínia Woolf, en un admirable capítol de la seva obra, rotulat "Whitechapel", segueix les melangies de "Flush", presoner d'uns lladregots de gossos. Com sospira per la casa de "Wimpole Street". Nosaltres som doblement sensibles per aquest gos d'enyors i gelosies, per aquest gos sense costums vistos, que pel gos present, amb una mort encallada, pel gos sense història con-

guda ni antecedents d'evocació!

Es segur que el gos dissecat té història apassionada. Tal vegada també fou presoner dels antecessors dels actuals gangsters, cercadors de botí. Qui sap si experimentarà les mateixes gelosies que Flush experimentà per Robert Browning. Probablement es féu sentir decisiu en alguna existència. Però no en sabem res. Podem fabricar-li una vida de fantasia. Per teixir-la, ens manquen els fonaments d'una realitat.

Virgínia Woolf, trobà "Flush" en les cartes, en els records, en les poesies d'Elizabeth Browning. La poetessa lloava el llinatge i la sang noble del seu "cocker spàniel"; la poetessa recorda que el seu primer fill estirà abundantament les orelles de "Flush". Què ens explica el Terranova de la casa d'Ocasions? Qui ens obre, davant del seu mutisme gelat, una esquerda d'apretada llum que aclareixi? Pot més una paraula reveladora que una presència insulpa, que un cos absolutament extern i en immobilitat.

"Flush" pot donar una "història". El gos trobat en un fossar de desferres pot despertar unes preguntes, o desvetllar una fantasia...

Meravella quan la qui reconstitueix és Virgínia Woolf, l'enamorada de l'"escriure amb perill"!

#### EL QUE NOSALTRES NO HEM SABUT FER

Passem revista pels actua's teatres germànics!

Se n'ha esbandit el rastre extren que anava de Reinhardt a Jessner. Tots els teatres alemanys són plens d'obres que equivalen a "Divino Impaciente" del fervorós Pemàn Kurt Sommerer ha contat l'heroi del nazisme: "Horts Wessel" Kuno Bronbacher, en "El camí ert", marioneteja el ressorgiment nacional. J. W. Gottbal cerca la prèdica davant d'"El Mirall dels Temps"; Teodor Köner, en "Tempesta de Llibertat", Burte, canta un "Prometeu", nou. Aquest explica els perills de la llibertat. Herman Prometeu porta el bigoti que va de Charlot a Hitler. Kurt Eggers en "El misteri de Júpiter", fa l'apologia de la creu gammada...

Què han fet les Esquerres, entre nosaltres, i àdhuc en Hispània? No res! Entre tantes coses de les quals s'han desentès s'hi compta l'eficacíssima del teatre.

Ramon Vinyes

## Noticiari Mundial

Sora, 24.—Ens comuniquen de tres o quatre pobles, veïns respectivament d'altres tants, que els Ajuntaments llurs han acordat per una nimietat, d'enviar una comissió ben nodrida de Consellers a la ciutat dels Comptes, per tal d'informar-se de quins són els passos preliminars que calen, per a l'organització del festival conegut amb el nom de Rúa, puix que els pobles encara no esmentats més amunt, tenen el propòsit de reproduir-la, amb tota propietat, en les festes majors respectives.

Aquestes comissions, doncs, per tal de deixar complimentat l'acord empenbran ben aviat, amb una satisfacció rural ben explorable, el seu primer viatge a Barcelona pagant la Geganta respectiva.

Perquè el viatge no els resulti gaire econòmic pensen parapetar-se en hotels de primera magnitud

Bruselles, 24.—L'últim Congrés Internacional de Nudistes celebrat al Congo, acordà, en ús del seu perfecte dret, donar-se de baixa de la Societat de les Nacions, per haver-se immiscit en l'afer internacional dels barrets de palla.

El dit Congrés considera una acció intolerable als seus principis higiènicoculturals, el fet d'haver recomanat a les grans potències l'ús obligatori del barret de palla a llurs súbdits o ciutadans durant les temporades d'estiu, ja que els cranis embalatjats d'una tal faisó no poden obtenir de's raigs solars la torrefacció directa, i per tant el cervell no pot treballar amb les atmosferes necessàries; la qual cosa, ultra proporcionar una torrefacció defectuosa, és

causa que, per l'excés de suc's cerebrals, segregui només idees dissolvents.

Baker, 24.—L'esposa número 47 del serrall d'un Cap de Tribu de Nigèria, ha emès sense cap dificultat un magnífic nadó de nou terços. Contra el que creien e's comentaristes el magnífic baró ha resultat ésser de raça negra.

Quan han comunicat tan fausta notícia el seu presumpte pare, per a demostrar la seva salvatge alegria, ha agafat la cítara i amb una onada d'entusiasme s'ha posat a pulsar amb gran unció la Patètica de Beethoven.

Com és costum en aquests casos, al tercer dia després de nat, s'obsequiarà al nouvingut amb el tradicional:

Tam-tam, li canta la mare;  
Tam-tam, li canta el bressol,  
cluca els ullets dolça aimia  
cluca'ls i dorm.

## Teló Enlaire

NOVES. ES DIU...

Que al Teatre Poliorama fan "La Enigma". Nou i excellent repertori.

Que al Teatre Barcelona omplen amb "La Mujer X". Nou i excellent repertori.

Que la propera setmana s'estrenarà l'obra de Felip Coscolla, Carles Maria Baena i Mestre Auli: "Redención".

Que l'estrena d'aquesta obra es farà al Teatre Nou.

Que s'espera que serà un èxit. Felip Coscolla quan fa escultura fa poesia i quan fa poesia esculpeix. Felip Coscolla és l'home de la fantasia. Carles Maria Baena és l'encarregat de fer-li posar els peus plans. El Mestre Auli ha fet l'amaniment amb la seva música joguina i senora.

Que l'Alfons Roure s'havia empescat, per l'obra seva que s'ha d'estrenar a l'Espanyol, una mena d'orquestra amb tres pianos i soroll d'a'taveus.

Que el Sindicat Musical de Catalunya no s'avé amb semblants innovacions i ha posat el veto a l'execució musical de l'obra.

Que ara tot són anades i vingudes del Teatre al Sindicat i del Sindicat al Teatre. I que es temen entrabancs per a l'estrena de "El Rei fa treballs forçats".

Que, mentre s'espera, la propera reobertura del Teatre, van passant pel·lícules sucuses per l'escenari que ha fet famós al gran Santpere.

Que "Catalunya Teatral" ha publicat una obra de E. Gómez de Miquel i A. Mundet Alvarez, arranament d'Angel Millà: "El Flagell de la Humanitat".

Que "El Flagell de la Humanitat", estrenada per la Companyia Renaixement de la "Cooperativa Sabadellenca", és una obra interessant.

Que cap diari s'ha fet ressó del nostre plany, referent als artistes de varietats.

Que les empreses de Cine són empreses poderosíssimes.

Que el cine sonor s'ho menja tot i els artistes de varietats van essent excluits de tots els espectacles.

Que mentre el plany de's artistes de varietats cau en el buid molts milions de pessetes caminen vers l'estranger.

Que a la Península no es fan aparells per

BUZON



### Una reclamació diplomàtica al Vaticà.

Que me n'és de difícil tirar aquesta nota al correu...

a la fabricació i exhibició de pel·lícules, que tampoc es fabrica celuloide per a les mateixes que el percentatge de pel·lícules hispàniques es ímfim.

Que sabem que fa molt temps que els artistes de varietats vénen sol·licitant del Govern de la República i el de la Generalitat, intercessió en llur favor per a solucionar l'aguda crisi.



**FELIP COSCOLLA**

Autor del llibre "Redención" que en col·laboració amb Carlos Baena s'estrenarà avui al teatre Nou. La música es del mestre Juan Aubí.

Que també sabem que no han estat atesos.

Que els artistes de varietats no són pas exigents.

Que demanen, per exemple, que les Empreses que a diari exp'oten en els seus locals pel·lícules estrangeres alternin en el programa de set dies al mes artistes de varietats hispànics.

Que totes les altres peticions dels artistes de varietats tenen aquesta modèstia

Que a Ho'ande, Anglaterra, Itàlia, França i Alèmanya, el Govern protegeix e's artistes de varietats nacionals. En alguns països el "fi de festa" amb artistes de varietats és obligatori.

Que sap greu dir que les Dictadures atenen les coses pròpies amb un interès decidit.

Que segurament els nostres planys no tindran ressó, però que nosaltres seguirem insistint.

Que demà, la secció de Teatre de l'Ateneu Polytechnicum donarà una representació a la Sala Capsir.

Que com anunciarem, es posarà en escena l'obra de G. Bernard Shaw, traducció catalana de Carles Capdevila: "L'home i les armes".

Que Work, el redactor de "Telò Enlaire", de la nostra secció de Teatre està a punt d'ésser combregat i extramunciat. Fins ara ha resistit heroic les promeses celiques del capellà. Work està greu.

## ESQUELLOTS

Diuen que volen apujar el pa i temem que això que diuen pugui ésser veritat

En lloc de tanta oratòria i tants sopars d'homenatge valdria més que les Autoritats es preocupessin de no permetre semblants abusos.

El pa a vuitanta! Encara no n'hi ha prou d'atracadors?

La minoria de la Lliga—i tanta minoria!—ex regionalista, encara no ha tornat al Parlament.

Quina tranquil·litat deu haver-hi al Parlament!

Gil Robles ha felicitat a Dollfus, el catòlicíssim exterminador de socialistes.

A més de la felicitació de Gil Robles, diuen que el diminut dictador austríac n'ha rebut una altra de la Lliga nomenant-lo soci honorari.

**DOCTOR MORA - Vies Urinaries**  
*Sifilis, Impotencia.*  
Plaça Universitat, 1 De 10 a 1 i de 4 a 8

El Comité regional de l'Aliança Obrera ha publicat un manifest condemnant la salvatjada de Dollfus.

A més del manifest caldria que els obrers s'espavilessin A les dretes no els aniria gens malament repetir a Barcelona la gesta de Viena.

**HOMBRES DEBILES**

Impotents, mancats de vigor sexual, etc

**Tabletas de vida «GRAFF»**

(A América HERCULINA) retornen la virilitat a l'home esgotat.

De venda a farmàcies i centres d'especifics. Gratuïtament enviarem facíle interessant

**DEMANEU-LO A**

**LABORATORI «GRAFF»**

Apartat, 415 VALENCIA

**GRAFF**

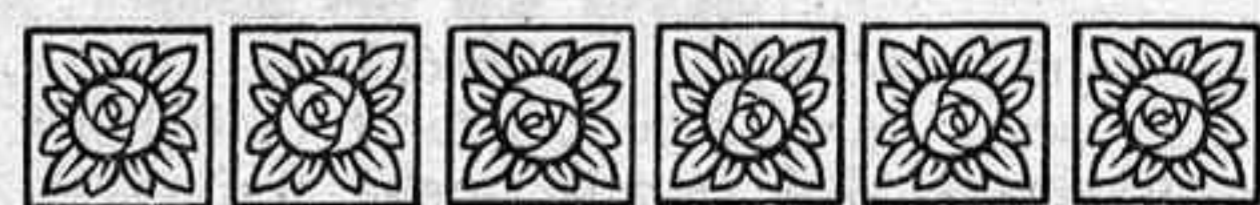
**Hotel M. Trovador**

Trovador. 36 :-: Tel 53965

---

Excel·lents habitacions amb tot el confort modern

Situat entre els carrers Primavera i Pare Claret, al peu dels autoòmnibus Roca.



**J. A. F.**  
Rda. Universitat, 17, 1<sup>er</sup>

L'organització més important d'Espanya  
**200 SUCURSALS**

Trajos a terminis  
Condicions favorables  
Portant la roba,  
fem confeccions  
a 50 pessetes

Informacions, 13845  
Telèfons { rèdits i Hechures, 13569  
Tallers, 12426

Rda. Universitat, 17, 1<sup>er</sup>



Imp. Parlament, 52 - Tel. 34478

# LA REGLA

**SUSPESA,**  
TORNA RAPIDAMENT  
I SENSE PERILL AMB

**PERLAS "FEMI"** Maravellós producte de la ciència moderna  
d'acció segura, sense perjudicar la salut

De venda: Doctor Andreu, Segalà, Vicenç Ferrer i farmàcies



NOM DE GARANTIA

## GANIVETERIA "ARTERO"

Casa assortida amb tota mena d'eines de tall  
pròpies del ram perruquer.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) i  
ajustament de navalles i màquines barberes.

Li bretera, 9 (prop de la Plaça la República)

BARCELONA

## HOTEL MEUBLÉ EL RECREO

"CASA MASQUEFA"

Esmerat servei en habitacions de  
3, 4, 5, 6 i 10 pessetes. Amb servei  
d'aigua corrent freda i calenta.

Es lloga servei per a banquets.

R. de Sant, Antoni, 8

Príncep de Viana, 3

Telèfon 12665

## FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats

DETALLS PER PROGRAMES

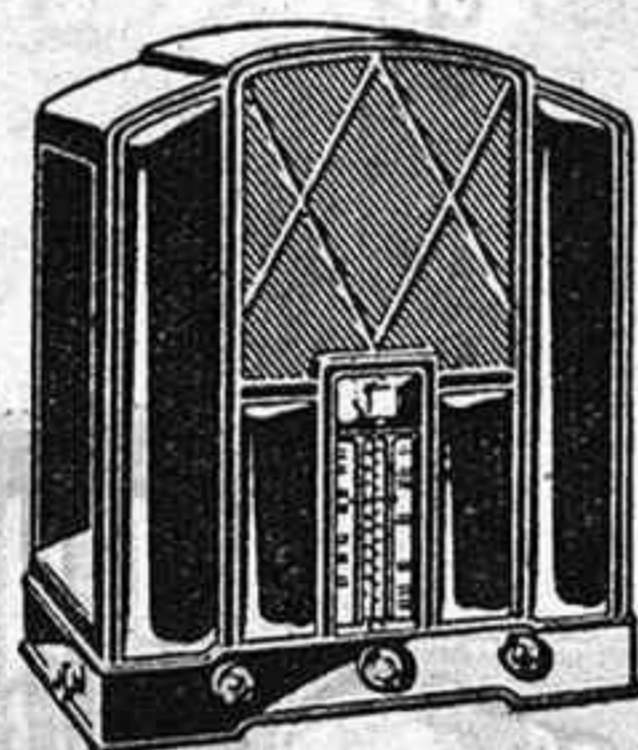
## LA BONA SOMBRA

Ball Continu tots els dies

de 6 a 9 i de 11 a 4 amenitzats per

DUES ORQUESTRES

Comptat



Plaços

DARRERES NOVETATS

**Aparells de Radio**

PERE PEREZ

«RADIO AFICIONADO»

Rambla de les Flors, 30

(tocant a la casa Llorens)

# Cafès del Brasil

## PER TOT ESPANYA



**Exigiu els cafès  
del Brasil**  
**Són els més fins i  
aromatics**

CASES BRASIL

RRACAFE

## STAMBUL - DANCING

(Estil Gran Casino)

Avinguda Francesc Layret, 106

Des de les 11 de la nit a 4 matí. Dissabtes  
dies festius, de 6 a 9.

Grandiós programa internacional de grans  
atraccions.

Quartet líric-còmic:

TOTS ELS DIES, MARAVELLÓS

ESPECTACLE FRIVOL DE

LLUM I ALEGRIA

Orquestra típica argentina

Melodian Orchestra.

## CONSULTORI MÈDIC del Dr. CASASSA

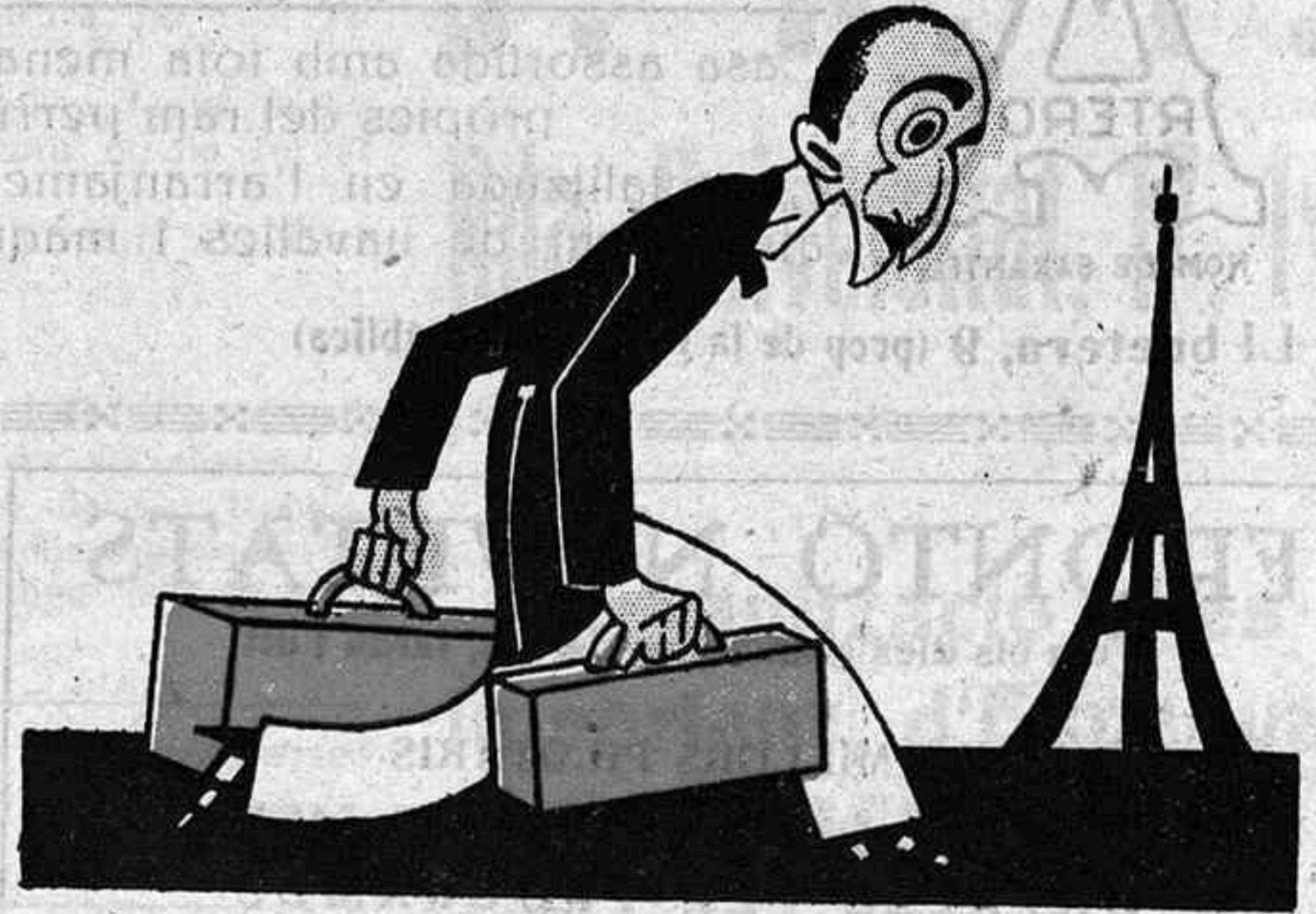
VIES URINÀRIES, SÍFILIS I PELL : Preus Econòmics

De 11 a 1, i de 5 a 7 : Festius de 11 a 1 : TALLERS, 29, entresol

# QUE FAREU SI VE LA REVOLUCIO?



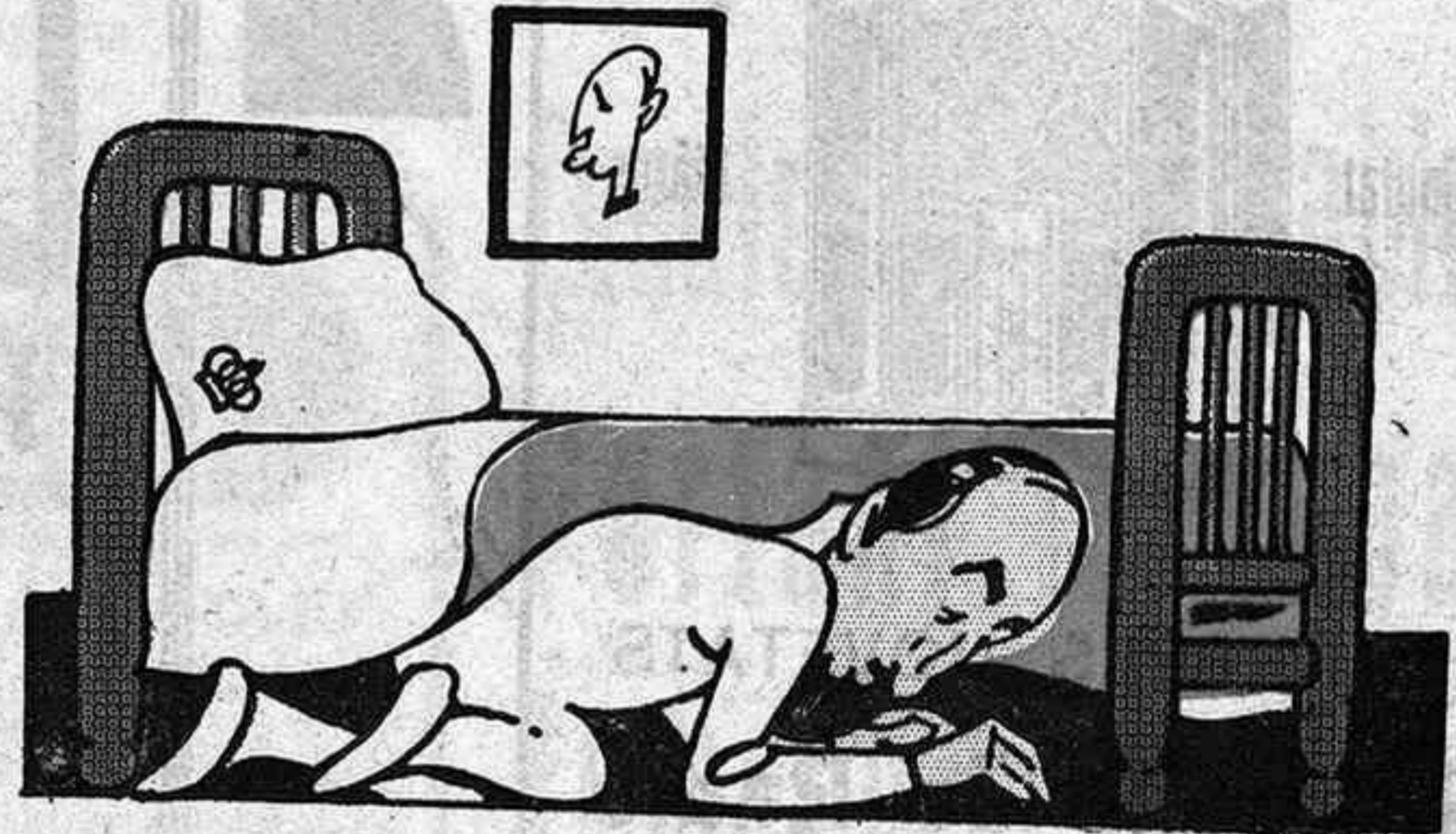
Lerroux = Com sempre de cap a la barricada.



Cambó = Jo; al peu mateix de la trinxera...



El nen Primo de Rivera = Desenterrar les armes del seu pare, que al cel siqui.



Ventosa = El que no han dit els altres...



Gil Robles = Comandaria des d'un lloc de perill...



El Poble = Com sempre; al meu lloc!!!